

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Ivris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

CCXLIV. Differentia 29. Iure civili bona damnatorum hæredibus
relinquuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

Iure civili bona damnatorum heredibus relinquuntur. Authent. Bona damnator. C. de bon. damn. Iure Canonico illorum bona, qui contra sacras personas enormia committunt, Fisco Ecclesie inferuntur. c. Si quis deinceps.

17. q. 3. c. Quisquis. c. Si quis rapuerit. 27. q. 1. Bartol. 144.

I. **S**I Fiscus est sacculus sine conscientia imbutus bene, & male parva, ut à Silvestro indigitatur ex l. In heredem. ff. de calumn. & l. Papinianus. §. 12. ubi dicitur meminisse oportet, eam, qui testamentum inofficiosum improbe dixit, & non obtinuit, id in testamento perdere idque Fisco vindicari quasi indigno oblatum, mirari licet, quo sensu Bartolus dixerit, damnatorum bona à Fisco non occupari, sed heredibus relinquere. Verum non de quibuslibet, sed ultimo supplicio damnatis (excipiendo extraordinarios casus) in hac materia loquendum est. Igitur ad mortem damnatorum bona heredibus relinqui, ex Auth. citata c. ult. discimus.

II. Sancimus eorum, qui damnantur, substantias non fieri lucrum iudicibus, aut eorum officii, sed neque secundum veteres leges Fisco applicantur, sed si qui dem habent ascendentes, & descendentes usque ad tertium gradum eos habere. Atque ita abrogatur. l. 1. ff. de bon. damn. & l. 4. C. de bonis prescript. quibus reorum bona universè Fisco transcribuntur. Vnde Gloss. Gostofredi. Hodie nemo se vus pœnæ efficitur, abrogatis nimirum & ex punctis contrariis legibus. Parsi modo in provincijs

Galliæ, quæ Iure Romano utantur, nullam bonorum confiscationem fieri Papo affirmat. V. Differ. CCXXXVIII.

III. Excipiendi tamen sunt casus, de quibus Gigas in Tr. de crim. las. mai. q. 30. puta læsæ majestatis. l. §. C. ad l. Iul. maiest. prodicionis patriæ, conspirationis, hæresis, & similibus, quorum atrocitate permoti Iudices pœnam proscriptiois indixerint. Adde Wefenbecium, qui l. 48. ff. tit. 20. n. 6. ait: Novissimo jure bona non publicantur, si extent agnati usque ad tertium gradum excepto læsæ majestatis crimine. Auth. Bona damn. C. eod. Quod olim quoque in Rep. antiqua obtinuisse videtur. Cic. l. 2. de invent. & hodie apud Saxones plerumque observatur. At contra apud Gallos teste Chassan. & Boerio fit, ubi illud in ore, *Qui confisque le corps, confisque les biens.* Quod accipiendum de bonis damnatorum propriis, non alienis, quæ domino suo reddenda sunt. Item, de allodialibus, non feudalibus, nisi ob feloniam. Item iis, quæ ante damnationem alteri acquisita sunt, vel post eam reo obvenerunt. Chassan. de consuet. Burgund. de confisat. §. 2.

IV. Solent etiam benigni Iudices affectu misericordie liberis partem aliquam

quam pro alimentis relinquere, sequendo *l. fin. c. de bon. profer.* Nam Adrianus Imperator quoque duodecimam bonorum pupillis attribuit. Idem beneficium aliis non impenditur, quia minus indigere videntur. *V. Tholos. l. 45. c. 2. n. 11. & 12. Decian. l. 7. c. 40.*

V. Quod Canones attinet, *c. si quis rapuerit, est Novella 124. c. 64.* jubetque ejus, qui diaconissam, ascetiam,

vel monacham, aut aliam mulierem religiosam vitam, aut habitum habentem rapuerit, sollicitaverit, vel corruerit, bona à religioso loco vindicari, in quo talis mulier habitabat, per religiosos episcopos, œconomos, & præfides provinciarum. Ipsi insuper rei periculo capitali subjiçiantur, mulier autem ubique investigetur, & cum suis rebus tutiori monasterio reddatur.

CCXLV.

DIFFERENTIA 300.

Inre Canonico bona hæreticorum publicantur. & filiis auferuntur. c. Vergentis. 10. de hæret. c. Cum secundum eod. in 6. secus jure civili. l. Agnovimus. C. de hæret. Authent. Idem est. De Nestorianis eod. Bartolus l. 43. Decianus l. 2. c. 20. n. 12.

I. Hæresis est error in intellectu voluntarius & liber, contra aliquem articulum, vel sententiam fidei, conjunctus cum pertinacia. Hæreticus in quo talis error est. *DD. cum s. Thom. in 2. 2. q. 11. art. 1. & 2.* Explicationem singularum partium *V. apud Filiuc. Tr. 22. c. 6.* De pœnis illorum, quæ multæ alibi, & summissæ communiter. Hic de solâ bonorum publicatione: de qua *Alexander III. in c. Vergentis cit.* In terris temporalibus summi Pontificis jurisdictioni subiectis bona hæreticorum publicantur: in aliis idem per rectores locorum observetur: negligentes per censuram ecclesiasticam compellantur, nec ad eos bona illa unquam revertantur, nisi ex sola misericordia aliquis illorum misereri velit: ut temporalis saltem pœna corri-

piat, quem spiritualis non corrigit disciplina. Cum enim secundum leges reus læsæ majestatis capite punitis bona publicentur, eorum filiis vita solummodò ex misericordia reservata, multò fortius illi, qui aberrantes à fide filium Dei Jesum Christum offendunt, à capite nostro, quod est Christus, debent præscindî, & bonis temporalibus spoliari, quia gravius est æternam, quàm temporalem lædere majestatem. Nec exhereditatio filiorum catholicorum debet impedire censuram hujus severitatis prætextu alicujus misericordiae, cum in multis casibus filii pro patribus temporaliter puniantur, & secundum Canones, quandoque non solum puniantur auctores scelerum, sed etiam progenies damnatorum.

II. Ea-